

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۱/۰۱

محمد نعمان دوست

د جمهوریت د سقوط ورځ

او

نوم ورکي اتلان

په هغه سهار د پارلماني چارو په وزارت کې وو. هر څه عادي وو. ډله ډله مامورین د حاضرۍ له لاسلیکولو وروسته خپلو شعبو ته روان وو. شاوخوا لس بجې وې چې فضاء په بدلیدو ښکارېده. له شعبو مامورین راوتلي ول او هر چا د روانو حالاتو په اړه خپلوالو ژي غږوله. ساعت وروسته د دزو غږونه واوریدل شول. دې دزو خلک و اړخا کرل. په اوله کې له وزارت نه د وتلو اجازه نه وه. خو وروسته وویل شول چې باید تعمیر تخیله شي. د عمومي دروازي مخي ته وسلوال ساتونکي گوته په ماشه ولاړ وو. چانتي يې ترلې وې او مامورينو ته يې د وتلو سپارښتنه کوله.

دا وزارت گلپهار سنټر ته نږدې دی. چې سړک ته راووتلو ورو – ورو گڼه گڼه زیاتیده. تا به ویل میریایان له خپلو سوږو راوتلي. گلپهار سنټر او داودزی مارکیټ یو بل ته مخامخ دي. دا د کابل په کچه د کاروبار ستر مرکزونه دي. همدوی ته په اندیښنه کې وم، ما ویل هسي نه له وخته په استفادي پرې څوک وړ ننوځي. دا اندیښنه خو هغه وخت لاپسي زیاته شوه چې ویل کیدل هغه ډزې یو بانک ته د وسلوالو د ننوتلو په مهال شوي وې.

سړکونه له خلکو او موټرو ډک وو. هیڅوک نه پوهیدل چې څه به کیري. هره خوا خلک روان وو .

عامه ویره دا وه چې شدیدې جگړه به ونځلی. خلکو داسې گڼله چې کیدای شي هغه د (۱۸ سنبلي) توپکیان، چې په وسلوالو مارشونو به یې ښاریان ویرول، اوس مقابلي ته راووځي.

خلکو فکر کاوه، هغه مشر به له خپلو پلویانو سره راووځي چې ویل به یې: (اکر قطعه قطعه شوم از حق مردم استفاده می کنم)

خلکو گومان کاوه، چې هغه اکشنې زورور ځوان به اوس د ارگ دروازه کې ولاړ وي چې ویل به یې: اول به زموږ پر جسدونو پښې ردي او بیا به ارگ نیسي او... خو ټول داسې غلي وو لکه د چنچنو په سیل چې باینه را غوټه شي. ده افغانانو کې د زیرزمیني سرته راوړسیدو، دلته د خلکو له حده پورته گڼه گڼه وه. هر چا غور ته موبایل نیولی و. له خپلو کورنیو او دوستانو سره په اړیکه کې و. که څه هم لا په ښار کې (د ط ا ل ب ا ن و) درک نه و؛ خو خلک ډېر و اړخا وو او دا ځکه چې نپوهیدل څه به کیري. مور همداسې عادي روان وو، البته یوه ویره له مور سره هم وه او هغه دا چې، هسي نه خدای مکره په دې له وسلو ډک ښار کې جگړه پیل شي. ځکه، کابل هغه ښار و چې حتی له یوې قانون جوړونکي څخه زیریدلي کوچني عقاب (عقاب تخار) به هم پکې شوقي شاورونه تشول .

ما او ملگري مې، چې د نورو و اړخايي لیدله، نو ځانونه راته زورور ښکاریدل؛ خو دا بې ځایه کلانکاري مو یوې نندارې ماته کړه:

سټي پارک ته مخامخ، د دهمزنگ سړک تر غاړې، څو خړپړ کارگر له کاري وسایلو سره ولاړ وو او د یوه سړک په ترمیم بوخت ول.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولی

که څه هم هغوی په رڼو سترگو لیدل چې حتی عادي ښاریان هم په تېښته دي او ځانونه کورونو ته رسوي؛ خو دوی له خپل کار سره مینې او کاري ژمنتیا دومره مغروره کړي و چې چورټ یې هم انجر نه و. په ارامو مغزو یې خپل کار کاوه.

شاید، دغو اتلانو لکه مور غوندي فیسبوک او تویتز کې د تظاهر، لاپو شاپو لپاره اکاونټونه هم نه درلودل. شاید ټول عمر د ټلويزون پر بڼيښه هم نه وو ښکاره شوي. شاید ټول عمر کې یې د راډیو مایک هم خولي ته نه و نږدې کړی او حتی شاید په عادي مجلسونو کې یې هم کله د وطن دوستی، وطن ته د ژمنتیا او د خپلې زړورتیا په اړه یوه خبره هم نه وه کړې؛ خو په هغه ورځ یې له ټول بدنه داسې غیرتونه، ډاډ او زړورتیا څڅیده چې مور ټول ورته حق حیران شوو.

رښتیا چې د گفتار خلک د کردار خلک نه وي او کردار والا بیا په گفتار وخت نه ضایع کوي. په سخته ورځ همدغه شان بی نومه خلک له وطن سره خپل مینه ثابتوي.

دې زړورو او مخلصو کارگرو ته دوه لاسي سلام، هیله ده اوس هم په خپله دنده کې وي او په ټوله ایماندارۍ ورته دوام ورکړي.

په پای کې؛

ټولو بی نومه مخلصینو، ژمنو او وطنپالو ته درناوی!